

Lierop

16 mei 2023

Dit boek is voor altijd gesloten

En dat doet pijn

Een waargebeurd verhaal

Ik ben geboren op 13 juli 1957 in de
Zeilberg gemeente Deurne,

Toen ik acht maanden oud was kreeg ik
een ontsteking aan mijn rechterbeen

De operatie was toen in het St
Lambertusziekenhuis in Helmond, door
een fout tijdens de operatie was mijn
rechterbeen niet meer het zelfde want in
mijn rechterbovenbeen zit een deuk.

En daar boven is het verhard, ik heb ook
als baby de stuipen gehad, en ging pas
lopen toen ik vier jaar oud , toen ik vijf
jaar oud was wilde ons Mia mij roepen om
dat pippo de clown op tv kwam

Maar ik reageerde nergens op, ze vonden mij op een opkamentje , en zijn er achter gekomen dat het mijn eerste epilepsie aanval was, daar heb ik toen voor in het ziekenhuis gelegen, sinds die tijd gebruik ik medicijnen, en daar kom ik niet meer vanaf, ook ben ik de jongste thuis. Mijn zus Rieki overleed in 1960 en op 5 december 1960 kreeg ik van sinterklaas een puzzel dat waren allemaal van die grote blokken, en als je die dan aan elkaar deed zetten dan had je een figuur, ook kreeg ik een bromtol, en een kleurboek met stiften, die avond met sinterklaas was het bitterkoud en deed het sneeuwen.

Na dat sinterklaas weer voorbij was , liep het al gauw tegen de kerstdagen, dan deden we de kerstboom versieren.

Met lichtjes en engelenhaar, dat spul daar kreeg je vreselijke jeuk van. Ook de kerststal kwam onder de kerstboom te staan.

Met daarin kindje Jezus. De kerststal was gemaakt van grotpapier, met daarop spuitsneeuw, zo tussen de feestdagen hadden we een strenge winter

Met veel sneeuw, en het was bitterkoud
De vogeltjes zo als de koolmeesjes en de pimpelmeesjes hadden geen eten

Mijn moeder had pindanootjes aan een touw geregen en opgehangen,